

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quot peccavit in Virginem Martyrem Tyrannus vitiis, tot Illam pluribus
adauxit martyris & coronis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Sap. 8.

didertint, ac deditionem suam fuso propterea Sanguine confirmarint. Nonne hoc est Doctōris five Doctricis palmam præferre & coronam demereri? Sic Sapiens Sapientiã vocat *Doctricem disciplinã Dei*, quo certe nomine Catharina digna esset, si nomen in terris quæreret. Tota vero Ecclesia sic ejus Nominis & Memoriar celebratam commendat, ut inter Sanctas Virgines sola una diem festum obri- neat; quia nempe singularem inter omnes Ecclesiar ac Religioni navavit operam, cujus doctrina tam multi ac insignes Christianam fidem essent amplexi.

Quò referri possunt hæ Veritates :

Sic cavendum ne Scientia præferatur Virtuti, ut tamen Scientia non negligatur.

In 1. parte, De sanctis Doctōribus, in fine.

Nemo magis sibi Christum servat, quàm qui minus sibi soli servat.

In eadem 1. p. Die 18. Januarii.

Scientia sine Zelo, arma sine milite: Zelus sine scientia, miles sine armis.

In 2. parte, Fer. 2. Quinquagesima.

Ne lucere tantum, nec ardere: sed utrumque simul.

In 3. p. Die 4. Augusti.

Rape ad eum quos potes, Nam si potes, & non rapis, tot cælo perdis, quot Christo lucrari poteras.

In 3. p. Sabbato hebdom. 11.

Cos bonæ libertatis, mala libertas.

Id est, Tanto magis acui & excitari debemus ad verum liberè prædicandum, & bonum bene agendum, quanto alii liberiores sunt ad illud impugnandum.

Aut sis æquus dispensator, aut iniquus dissipator.

Quod de Gratiis quæ dicuntur gratis datæ, & quæ in alios dispensari debent, intelligitur.

In hæc 4. p. Fer. 5. & 6. hebdom. 20.

III. PUNCTUM.

Quo molliores alii reddebantur, eò ferocius sæviebat Maximinus, & converso in odium ac rabiem quo ferebatur amore in Vir-

ginem, jam non Pellaces advocat qui Catharina: pectus molliant, non Doctores qui animum muteant, sed Tyrannos qui corpus cruciant & nova suppliciorum architectentur instrumenta; Nulla quibus hærens in Christianos sævitum est satis sunt acerba & acuta, non nisi novis & insolitis concitati furor Imperatoris sedari posse videtur.

Ergo expeditur rota crebris & acutis præfixa gladiis, ut Virginis corpus tot diversis partibus & vicibus dilaniari possit, quod essent gladii, & quories illis affixa per rotam devolueretur: Quod erat proflus inauditum tormenti genus; sed Virgo accedit intrepida, plus gerens animi ad ferendam quàm essent acuti gladii ad inferendam laniam. Se suumque certamen Christo suo commendat, & dum faciem illam attingit rotam, ecce in partes dissolvitur, quasi ferrum illud insensatum plus haberet sensus & humanitatis in Virginem, quàm ipsi homines. Non declinans tormentis tormenta mitigabat, sed magnificando Christo, cujus esset tanta virtus, ut si vellet suos protegere nullus eis nocere posset. Atque videatur quid in Christo suo possit & velit; pergant in se ferocius defævere, supplicia gemunt, flagella exacuunt, venas incidant, nervos atterant, totum effundant sanguinem, totum corpus dilanent, tot lucra reputabit quot detrimenta sentiet: tot animi sui sentiet gaudia, quot feret tormenta corporis. Quamobrem non defuit illi tormentis, sed illi tormenta defuerunt. Non est deterrita supplicii, sed supplicia sic deteruerunt Tyranni animum, ut ne Virgo viveret diutius, magis cogitavit, quam ut moreretur crudelius.

Sic itaque gloriosa Martyr ad tertiam sibi Coronam debitam evolavit, & quàm in cælis illustris est hoc triplici diademate coronata, tam in terris insignis est ad exemplar fortitudinis & cuiuscumque virtutis exhibendæ potius, quàm infringendæ, vel quoquo modo remittendæ fidelitatis in Christum Iesum. Quem in finem hæc possunt inferri Veritates:

Quot peccavit in Virginem Martyrem Tyrannus virtus, tot illam pluribus adauxit Martyrii & coronis.

Ratio est, quia Martyrem non poena sed causa facit: & quàm multa possunt dici causa: propter quas Martyr Martyrium sustinet, tam multiplex potest ejus dici martyrium.

Sed

Sed quot vitii peccat Tyrannus in Martyrem, tam multa possunt dici causae propter quas Martyr Martyrium sustinet. Nempe in Exemplo nostro, peccabat Maximinus in sanctam Catharinam libidine, Impietate, & Injustitia: Et his tribus ex vitiiis tres causae factae sunt ejus Martyrii. Prima ex libidine qua deperibat Virginem, & quam cum Virgo contemneret, haec fuit causa quamobrem Imperator Martyrium Virgini decreverit.

Secunda ex Impietate contra Christianam Religionem quam Catharina profitebatur & quam Maximinus persequebatur, quae ratio cum à precedente sit diversa, diversam etiam constituit Martyrii causam.

Tertia ex Injustitia & ferocitate, quod nepe Virgo convertisset Philosophos, Imperatricem & Ducem belli, cum furens Maximinus injuste Virginem velut ream & noxiam condemnavit: quae causa cum sit etiam ab aliis distincta & diversa propter quam separatim quando illa sola fuisset, morte libens Catharina passa esset, profecto non desinit habere suum effectum & meritum, licet juncta sit aliis. Sicut enim Tyrannus Martyrium imperans ex triplici vitio, ter Tyrannus dici potest, sic profecto ter Martyr Catharina, propter triplicem ejus Virtutem oppositam tribus illis vitiiis, nempe Virginitatem, Fidem, & Fidei Zelum, quae sunt tria motiva, quorum ex uno separato parata Virgo erat mortem subire, sicut revera subit conjunctim cum aliis duobus motivis.

O quam proinde vera est illa Veritas qua dicitur.

Inimici nostri magis prodesse possunt odio, quam profuisse obsequio.

In 1. p. Die 28. Decembris.

Ne quemquam pudeat recedere ab errore, & cedere Veritati: non enim minus est saepe gloriosum in hoc certamine vinci, quam vincere.

Ratio est, quia vinci hoc in certamine nihil aliud est quam errorem suum agnoscere, ac oppositam Veritatem profiteri.

Sed non minus saepe est hoc gloriosum coram Deo quam vincere seu docere ac revocare ad Veritatem errantes: Ubi adverte parem in imparitate Victoriam. Nam victrix Catharina fuit non solum quia Philosophos vicit sed quod à Tyranno victa non fuit. Sic ipsi Phi-

losophi victores fuerunt, non tantum quia fuerunt Martyres, sed quia vicerunt Tyrannum: sed quia etiam à Catharina vicitur, cum sic vinci sit vincere.

Vide in 3. p. Fer. 2. Hebd. 7. ubi haec Veritas exhibetur:

Majoris est animi se divinae Fidei supponere, quam se illi opponere.

Videri et possent qua sequuntur:

Sicut martyrio vita naturalis, sic mortificatione vita sensualis.

Id est,

Sicut ne pereat fides, perdenda est martyrio vita naturalis, sic ne pereat fidelitas, perdenda est mortificatione vita sensualis.

In 1. p. De sanctis Martyribus.

Nemo cum Christo candidus, nisi sit simul rubicundus.

Id est, nisi sic amet candorem & puritatem Conscientiae, ut pro ea tuenda sit paratus mori.

In 2. p. Dominica Passionis.

In Infirmitate virtus; In Impotentia Potentia.

In 2. p. Fer. 4. Pascha.

Quanta olim erat fidelium gloria, mundum vincere, tanta modo est ignominia vinci à mundo.

In 2. p. Dom. 1. post Pascha, Haec est victoria qua vincit mundum, fides nostra.

Satius esset nullo die velle vivere, quam non omni die velle cum Christo mori.

In 3. p. Fer. 5. hebdom. 2.

Plus est quod Christus monet ne terreamur, quam quod movent inimici ut nos terreant.

In 3. p. Fer. 6. hebdom. 10.

Mortificatione potius tibi sunt omnia subtrahenda, quam quid mortificationi detrahendum.

In 3. p. Die 24. Augusti.

Nisi diligenter advertas, ore facta Confessio, factis a te negatur.

In 4. parte, Fer. 2. hebdom. 15.

Quam